

مختصر شرح ألفاظ الأذان (للجمعية)

**Kort forklaring af Adhāns
formuleringer**

Kort forklaring af Adhāns formuleringer

Den Videnskabelige Komité ved Foreningen for Formidling af Islamisk Indhold på forskellige sprog

Forklaring af adhāns (kaldet til bøn) formuleringer

Den Videnskabelige Komité ved Foreningen for Formidling af Islamisk Indhold på forskellige sprog

Adhān (kaldet til ṣalāh (bøn)) er et guddommeligt kald, som muslimerne hører fem gange om dagen. Det minder ham om Allāhs storhed og kalder ham til det gode og til sand falāḥ (succes). Det er et øjeblik af forbindelse mellem mennesket og dets Skaber, hvor han afskærer sig fra verdens larm for at stå i fortrolig samtale med sin Herre.

Adhān (kaldet til ṣalāh (bøn)) rummer ædle betydninger, som begynder med ophøjelsen af Allāh og afsluttes med kaldet til ṣalāh, hvor muslimerne finder sin sindsro.

Adhāns ordlyd:

Allāhu akbar, Allāhu akbar, Allāhu akbar, Allāhu akbar

(Allāh er Den Største, Allāh er Den Største, Allāh er Den Største, Allāh er Den Største)

Allāhu akbar (Allāh er Den Største)

Det majestætiske navn: "Allāh" betyder al-Ma'lūh, dvs. Den tilbedte. Det er navnet på Herren – Skaberen – majestætisk er Hans Majestæt. Alle de

guddommelige navne følger dette navn og fungerer som beskrivelser af Ham. Allāh er Den Ene – Den Absolut Enestående – som hverken har født eller er født, og Han er Skaberen af himlene og jorden.

Udtrykket "Allāhu akbar" betyder, at Allāh er større end alt andet og for ophøjet til, at noget tilskrives Ham, som ikke sømmer sig for Hans Majestæt og fuldkommenhed.

Allāhu akbar (Allāh er Den Største) – dette udtryk minder muslimen om, at intet i dette liv bør distrahere ham fra hans Skaber, og at mennesket bør leve sit liv i overensstemmelse med Allāhs vilje og Hans lov, ikke efter egne lyster og begær. For Allāh er større end alt, hvad denne verden rummer.

"Ash-hadu an lā ilāha illā Allāh, 'ash-hadu an lā ilāha illā Allāh." (Jeg bevidner, at der ikke er nogen gud [værdig til tilbedelse] undtagen Allāh. Jeg bevidner, at der ikke er nogen gud [værdig til tilbedelse] undtagen Allāh).

"Ash-hadu an lā ilāha illā Allāh." (Jeg bevidner, at der ikke er nogen gud [værdig til tilbedelse] undtagen Allāh).

Dette er den første del af ash-shahādah (trosbekendelsen). Dens betydning er at erkende, at Allāh er Skaberen af alt, dets Herre, dets Ejer og Den, der styrer dets anliggender, og at Han alene fortjener tilbedelse uden nogen ved siden af Ham. Der findes ingen, der med rette kan tilbedes undtagen Allāh alene. Han er Én uden partner, Han

har intet barn og der er intet som Ham. Derfor må ingen form for tilbedelse rettes mod andre end Allāh, og ingen andre end Ham må påkaldes.

Og denne trosbekendelse er den største trosbekendelse i hele eksistensen. Den udgør grundlaget for troen i alle de guddommelige budskaber. Alle Profeterne – såsom Nūḥ (Noa), Ibrāhīm (Abraham), Mūsā (Moses), ʿĪsā (Jesus) og indtil Muḥammad – må Allāhs velsignelser og fred være over dem alle – kaldte deres folk til at erkende, acceptere og tro på, at der ikke findes nogen gud [værdig til tilbedelse] undtagen Allāh. Det er det ord, for hvis skyld Allāh skabte skabningerne, sendte sendebud for at stadfæste den og nedsendte Skrifterne for at tydeliggøre den. Han gjorde paradiset til belønningen for den, der ytrer den oprigtigt fra sit hjerte.

For dette ords skyld vil folk blive genoprejst fra deres grave og blive draget til regnskab på opstandelsens dag. Den, der lever efter den og afslutter sit liv med den, vil sandelig opnået den store sejr. Men den, der forkaster den og ikke udtaler den, har pådraget sig evig fortabelse i ilden.

"Ash-hadu anna Muḥammadan rasūlu Allāh, 'ash-hadu anna Muḥammadan rasūlu Allāh." (Jeg bevidner, at Muḥammad er Allāhs Sendebud. Jeg bevidner, at Muḥammad er Allāhs Sendebud).

"Ash-hadu anna Muḥammadan rasūlu Allāh."

(Jeg bevidner, at Muḥammad er Allāhs Sendebud).

Betydningen af denne del af trosbekendelsen er, at muslimen bevidner, at Allāh har sendt Muḥammad – må Allāhs velsignelser og fred være med ham – som den, sidste af de guddommelige budskaber, og som overbringeren af menneskenes Herres budskab til dem. Muslimen skal være fast overbevist om, at der ikke findes nogen vej til at tilbede Allāh og opnå Hans velbehag undtagen ved at bevidne, at Sendebuddet – må Allāhs velsignelser og fred være med ham – er sendt med budskabet, følge ham, tage ham som forbillede og tilbede Allāh gennem den sharī‘ah, som Sendebuddet Muḥammad – må Allāhs velsignelser og fred være med ham – har overbragt.

Trosbekendelsen indebærer, at Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – kun kom for at føre menneskene tilbage til tawḥīd (troen på Allāhs enhed), sådan som Profeterne Ibrāhīm (Abraham), Mūsā (Moses) og ‘Īsā (Jesus) – fred være over dem alle – gjorde før ham. Han er verdnerens Herres Sendebud og gik på den vej, som alle Profeterne gik på i overbringelsen af deres Herres budskaber, dog med den forskel, at der ingen profet er efter ham.

”Ḥayya ‘alaṣ-ṣalāh, ḥayya ‘alaṣ-ṣalāh.” (Kom til aṣ-ṣalāh (bønnen), kom til aṣ-ṣalāh (bønnen))

”Ḥayya ‘alaṣ-ṣalāh.” (Kom til aṣ-ṣalāh (bønnen))

Sætningens betydning: O I troende, kom til tilbedelsen af jeres Herre, for Han er tilgivende og barmhjertig. Han tager imod omvendelse og tilgiver synderne.

Det er et kald og en påmindelse til de troende om, at tiden er kommet for dem til at stå foran deres Herre i aṣ-ṣalāh (bøn).

Ḥayya ‘alal-falāḥ, ḥayya ‘alal-falāḥ

(Kom til den sande succes, kom til den sande succes).

Ḥayya ‘alal-falāḥ

(Kom til den sande succes).

Falāḥ (succes) betyder velbehag, sejr, sikkerhed og frelse – både i denne verden og i det hinsidige.

Blandt dens betydninger er at opnå Allāhs velbehag, at opnå paradiset og frelse fra ilden. For den, der tror og beder, har sandelig opnået den sande succes; og den, der opnår den sande succes, bliver frelst og opnår evigt ophold i paradiset.

Allāhu akbar, Allāhu akbar, lā ilāha illā Allāh

(Allāh er Den Største, Allāh er Den Største. Der er ingen gud [værdig til tilbedelse] undtagen Allāh).

Afslutning med takbīr (proklamation af Allāhs storhed) og tawḥīd (troen på Allāhs enhed)

Adhān afsluttes med gentagelsen af udsagnet “Allāhu akbar” (Allāh er Den Største) og med bekræftelsen af “lā ilāha illā Allāh” (der er ikke nogen gud [værdig til tilbedelse] undtagen Allāh). Disse to udsagn bekræfter de foregående

betydninger, og omkring dem kredser hele den menneskelige eksistens. Denne sandhed ændres og forandres ikke – uanset hvor lang tid der går, og uanset hvor mange begivenheder der følger efter hinanden – nemlig at Allāh er større end alt, at Allāh er den sande gud, at Han alene er værdig til tilbedelse, og at tilbedelsen af alt andet end Ham er falsk.

Afslutningsvis: Adhān (kaldet til ṣalāh (bøn)) er ikke blot et kald til ṣalāh (bøn), men et kald til al-falāḥ (sand succes), sejr og frelse. Det er et budskab, der genlyder i moskéerne fem gange om dagen for at vække hjerterne og minde os om, at Allāh er nær.

Åbn dit hjerte for troen, og sig: 'Jeg bevidner, at der ikke er nogen gud [værdig til tilbedelse] undtagen Allāh, og jeg bevidner, at Muḥammad er Allāhs Sendebud.' Så vil du træde ind i Allāhs barmhjertighed, opnå lykke i denne verden og frelse i det hinsidige, og på opstandelsens dag vil du blive genoprejst i de troendes skare.

Index

Kort forklaring af Adhāns formuleringer	2
Forklaring af adhāns (kaldet til bøn) formuleringer.....	2

da504v1.1 - 06/09/2026